

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ЕЛЕКТРОМІОСТИМУЛЯЦІЇ В ЕСТЕТИЧНІЙ МЕДИЦИНІ ТА ПРАКТИЧНІЙ КОСМЕТОЛОГІЇ

Тихонов О. І.¹, Бобро С. Г.¹, Ярних Т. Г.², Шпичак О.С.³

¹Кафедра косметології і ароматології

²Кафедра технології ліків

³Кафедра аптечної технології ліків

Національний фармацевтичний університет, м Харків, Україна
cosmetology@nuph.edu.ua

Целюліт представляє собою стан організму, який призводить до структурних змін в підшкірно-жировому шарі, що ведуть до порушення мікроциркуляції та лімфатичного відтоку. Його характеризують як застійне явище в жировій тканині, що призводить до дистрофії. На відміну терміну «целюліт» найбільш часто фахівці віддають перевагу терміну «ліподистрофія» або «ліпосклероз».

Феномен розвитку целюліту на даний час вивчений недостатньо. Однак в будь-якому випадку причиною його виникнення є сукупність різних факторів: (гормональні порушення, спадковість, неправильне харчування, етнічні особливості, малорухливий спосіб життя, а також куріння, стрес і досить часта зміна ваги).

Незважаючи на те, що термін «целюліт» був відомим ще з ХІХ століття, даний стан організму до певного часу не вважався патологічним явищем. Але у 1973 році з подання власниці косметичного салону Ніколь Ронсар, яка прагнула привернути увагу і залучити якомога більше клієнтів для свого салону, епоха боротьби з цим явищем стала стрімко розвиватись.

В сучасній косметологічній практиці виділяють основні чотири стадії ліподистрофії:

1 стадія (м'який целюліт) патогенетично обумовлена застоєм інтерстиціальної рідини між клітинами жирової тканини. Як правило починається з уповільнення струму крові в капілярах, збільшення проникності їх стінок, порушення венозного відтоку і циркуляції рідини в лімфатичній системі. Однак видимих ознак на даному етапі не відбувається.

2 стадія (початкова) патогенетично обумовлена потовщенням і затвердінням волокон колагену у сполучнотканинному матриксі жирової тканини. При цьому утруднюється мікроциркуляція крові і лімфи на капілярному рівні, поступово проявляється набряклість, відбувається втрата еластичності шкіри.

3 стадія (мікронодулярна) проявляється у вигляді ліпосклерозу, при якому формуються мікронузлики, еластичні перегородки жирової клітковини стають грубими, схожими на рубці. Зовні спостерігається явний ефект «апельсинової шкірки», прогресує набряклість з порушенням мікроциркуляції. При пальпації можливо встановити дрібні і середні вузлики. Дану стадію часто кваліфікують як «жорсткий» целюліт.

4 стадія (макронодулярна) характеризується зростанням числа вузликів з можливим розвитком болі при їх пальпації. На даному етапі прогресують патологічні зміни, що виникли на 2 і 3 стадіях. У тканинах відбувається локальна зміна температури, відзначається порушення венозного відтоку, що призводить до застою лімфи, утворення набряків, збільшення рубців та відчуття болі при пальпації ураженої ділянки шкіри.

Наразі існує твердження про те, що позбавитись від целюліту повністю неможливо, але основним завданням естетичної медицини є зменшення його проявів до мінімуму за рахунок комплексного терапевтичного підходу.

В сучасній косметології широкого значення у цьому відношенні набуває спектр антицелюлітних процедур від масажу із застосуванням ефірних олій, водоростей та ін. до пілінгів, мезотерапії і апаратних методик. Одним з перспективних методів апаратної косметології, що призводить суттєвого зменшення ліподистрофії є електроміостимуляція (*міонейростимуляція, міостимуляція*) – метод відновленого лікування, в основі якого лежить електрична стимуляція нервів і м'язів, яка здійснюється за допомогою передачі струму із заданими характеристиками від міостимулятора до тіла людини через електроди.

У медичній практиці міостимуляція застосовується при серцево-судинних захворюваннях, артритах, артрозах, остеохондрозах та ін. Даний метод також широко застосовується в реабілітації посттравматичного синдрому в професійному спорті та у пацієнтів із захворюваннями центральної та периферичної нервових систем.

В практичній косметології дана процедура застосовується для корекції фігури, збільшення м'язової маси, зміцнення і тренування мускулатури, а також з метою відновлення ушкоджених нервів, м'язів і внутрішніх органів за рахунок скорочення м'язів при дії імпульсного струму. При цьому одночасно проявляється вплив на стінки судин, поліпшується кровообіг і лімфовідтік, активізується обмін речовин і місцевий ліполіз.

До комплектації апаратних міостимуляторів, як правило, входить основний електронний блок, у якому генерується струм певної частоти і сили та набір електродів із спеціальним кріпленням до різних частин тіла. Професійні міостимулятори можуть мати до 10 вихідних каналів, що дозволяє одночасно тренувати декілька груп м'язів.

Показанням для міостимуляторів є м'язова атрофія, в'ялість м'язів і шкіри, порушення кровообігу, лімфовідтоку й іннервації, венозолімфатична недостатність, целюліт, розтяжки, надмірна вага тощо. Однак необхідно відзначити й протипоказання, до яких насамперед відноситься індивідуальна непереносимість, наявність кардіостимулятора, системні захворювання крові, знижена здатність до згущення крові, серйозні порушення з боку кровообігу, пухлини різної етіології, туберкульоз, гострі гнійні запальні процеси у будь-яких органах, гострі шкірні запалення, вагітність та ін. Звичайний курс міостимуляції становить близько 15-20 сеансів. При комплексному застосуванні методика м'язової електроміостимуляції як правило проводиться із супутніми антицелюлітними програмами, до яких відносять обгортання, масаж та ін.